

Даниял кітабы — Жүз Елу Бірінші

Ғибадатхананың рәміздігі: Құдайлық пен адами байланыс құпияларын ашу

Jeff Pippenger

2024-03-22

Екі таяқша бір ғибадатхана болу үшін біріктіріледі. Қырық алты — ғибадатхананың рәмізі, әрі солтүстік патшалықтың тұтқынға түсуі мен оңтүстік патшалықтың тұтқынға түсуінің арасын бөліп тұрған мерзім де қырық алты жыл. Ақыр заман тұсында, 1798 жылы, киелі орын мен жасақтың тапталуы аяқталған кезде, дәл сол қырық алты жыл екі таяқшаны бір ғибадатханаға біріктіреді. Б.з.д. 723 жылдан Б.з.д. 677 жылға дейін ғибадатхана құлатылып, тапталды. 1798 жылы тапталу тоқтады, ал 1844 жылға қарай бір ғибадатхана тұрғызылды. Сол жерде олар бір патшаның қол астында бір халыққа айналып, мәңгілікке күнә жасауды доғаруға тиіс еді. Жоспар солай еді, бірақ 1863 жылғы бүлік бұл жоспарды 2001 жылға дейін кейін шегерді.

Пауыл қауымды тән, ал Мәсіхті бас деп көрсетеді, әрі Пауыл тәнді күнәкар болмыстың нышаны ретінде қолданады. Пауыл үшін «тән» мен «дене» — бірін-бірі алмастыра қолданылатын ұғымдар.

Егер тәнге қарай өмір сүрсеңдер, өлесіңдер; ал егер Рух арқылы тәннің істерін өлтірсеңдер, тірі боласыңдар. Римдіктерге 8:13.

Адам ғибадатханасының құрылымы Құдайдың ғибадатханасының құрылымына негізделген. Шіркеу болып табылатын дене, жеке адамның ғибадатханасындағы тәнге сәйкес келеді. Жеке адамның ғибадатханасында ақыл — бас, ал дене — тән.

Өйткені біз Оның денесінің мүшелеріміз, Оның етінен және Оның сүйектеріненбіз. Сол себепті ер адам әкесі мен шешесін тастап, әйеліне қосылады, сөйтіп екеуі біртұтас тән болады. Бұл — ұлы құпия; алайда мен Мәсіх пен шіркеу туралы айтып тұрмын. Ефестіктерге 5:30–32.

Жетінші періштенің керней тартуы Құдайдың құпиясын аяқтау ісінің басталуын білдірген кезде, Жохан өлшеуге тиіс болған ғибадатхана — Құдайдың ғибадатханасы еді; алайда адамның ғибадатханасы Құдайдың ғибадатханасының бейнесі бойынша жаратылды. Олар бірін-бірі алмастыра алатын нышандар. Мұса жердегі киелі шатырды тұрғызу кезінде қолдануға тиіс болған үлгі өзіне көрсетілгенде, тауда қырық алты күн болды. Бұл үлгі көктегі ғибадатханадан алынған еді.

Мәсіх көктегі ғибадатхана еді, тәнде көрініс тапқан, әрі Ол адамдық ғибадатхананың үлгісін бейнелейді, өйткені адамдар Оның бейнесі бойынша жаратылды. Осы себептен адамдық ғибадатхананың үлгісі қырық алты хромосомамен көрсетілген.

Ғибадатханалар пайғамбарлық тұрғыдан өзара алмастырмалы. Сондықтан Жоханға өлшеу бұйырылған ғибадатхана ауласыз, тек екі бөлмеден ғана тұрды. Бірінші бөлме адамдық ғибадатхананы, шіркеуді (қалыңдықты), ұлтты, денені, яғни тәнді білдіреді. Екінші бөлме құдайлық ғибадатхананы, күйеу жігітті, патшаны, басты, яғни сананы білдіреді. Соңғы күндері бір жүз қырық төрт мың үшін жүзеге асырылатын мәңгілік келісімнің уәдесі Езекиелдің отыз жетінші тарауындағы екі таяқша арқылы бейнеленген. Ол Жоханның екі бөлмеден тұратын ғибадатханасы арқылы бейнеленген. Ол Пауылдың сенушінің ішіндегі Мәсіх құпиясына, даңқ үмітіне қатысты нақты анықтамалары арқылы бейнеленген.

Жүз қырық төрт мыңды мөрлеу ісі — Құдайлық пен адамдықты мәңгілікке біріктіру ісі. Бұл іс Жетінші Кернейдің үндеуі кезінде жүзеге асырылады. Сол бірігу Жазбаларда сан алуан түрде, жол үстіне жол болып бейнеленген. Ақталу мен қасиеттелу істері — осы іске қатысты теологиялық атаулар. Ақталу — Мәсіхтің біздің Орнымызға Тұрушы ретінде атқаратын ісі, ал қасиеттелу ісі — Мәсіхтің біздің Үлгіміз ретіндегі ісі. Ақталу көкке деген құқымызды білдіреді, ал қасиеттелу көкке лайықтылығымызды білдіреді. Бұл екі іс те сенушіге Киелі Рухтың қатысуы арқылы жеткізіледі. Бұл іс мәңгілік келісімге қабылданғандардың жүректері мен ой-саналарына Құдай заңының жазылуы ретінде бейнеленген.

«Ақыл» ғибадатханадағы бастың орналасатын бөлмесін бейнелейді. Ақыл — тәнге қарама-қарсы қойылатын жоғары табиғат деп аталатын нәрсе; ал тән — төменгі табиғат. Ақыл біздің ойларымыз арқылы бейнеленеді, ал тән біздің сезімдеріміз арқылы бейнеленеді.

«Көптеген адамдар орынсыз қайғы-қасіретті бастан кешіреді. Олар ойларын Исадан бұрып, оны өздеріне шектен тыс аударады. Олар болмашы қиындықтарды үлкейтіп, түңілу сөздерін айтады. Олар Құдайдың қамқорлықпен жүргізуіне бола орынсыз налып-шағынудың ұлы күнәсіне кінәлі. Бізде не бар болса да, кім болсақ та, соның бәрі үшін Құдайға қарыздармыз. Ол бізге белгілі бір дәрежеде Өзі ие болғандарға ұқсас қабілеттер берді; және біз бұл қабілеттерді өзімізді қуанытып, дәріптеу үшін емес, Оны дәріптеу үшін, ынтымақтауға тиіспіз.»

«Біз санамыздың Құдайға деген адалдығынан тайқып кетуіне жол бермеуіміз керек. Мәсіх арқылы біз бақытты бола аламыз және болуға тиіспіз, әрі өзін-өзі билеу дағдыларын қалыптастыруымыз керек. Тіпті ойлардың өзі де Құдайдың еркіне бағындырылуға, ал сезімдер ақыл мен діннің бақылауында болуға тиіс. Біздің қиялымыз бізге жүгенсіз шауып, ешбір тежеу мен тәртіпке салу талпынысынсыз өз дегенімен кетуі үшін берілген жоқ. Егер ойлар бұрыс болса, сезімдер де бұрыс болады; ал ойлар мен сезімдер қосылып, адамгершілік мінезді құрайды. Егер біз мәсіхшілер ретінде өз ойларымыз бен сезімдерімізді тежеуге міндетті емеспіз деп шешсек, жаман періштелердің ықпалына түсіп, олардың қатысуы мен билігін шақырамыз. Егер біз өз әсерлерімізге беріліп, ойларымыздың күдік, күмән және налып-ренжу арнасымен ағуына жол берсек, бақытсыз боламыз, әрі өміріміз сәтсіздікке ұшырағаны дәлелденеді». Review and Herald, April 21, 1885.

Ойлар мен сезімдердің бірлігі адамгершілік мінез-құлықты құрайды. Біздің мінез-құлқымыз төменгі және жоғарғы табиғаттан тұрады; ақыл — жоғарғы табиғат, ал егер ақыл-ойдың

ойлары қасиеттелсе, онда біздің сезімдеріміз де қасиеттеледі. Мұның себебі — ақыл біздің адамдық болмысымызды құрайтын осы екі табиғаттың жоғарғы, басқаратын табиғаты болып табылады. Біздің болмысымыздың бір бөлігі ретінде белгіленген «қабілеттер» «белгілі бір дәрежеде» Мәсіхтің «иеленетін қабілеттеріне» «ұқсас», өйткені біз Оның бейнесі бойынша жаратылды, сондықтан біз сол «қабілеттерді» «дамыту үшін шын ниетпен еңбек етуге тиіспіз».

Адамның жоғары болмысына, яғни санасына тән қабілеттер — пайымдау, жад, ар-ождан және әсіресе ерік.

«Көптеген адамдар: “Мен өзімді Құдайға қалай тапсыруым керек?” — деп сұрап жүр. Сен өзіңді Оған бергің келеді, бірақ адамгершілік күш-қуатың әлсіз, күмәннің құлдығындасың, әрі күнәлі өміріңнің әдеттері сені билеп тұр. Сенің уәделерің мен шешімдерің құмнан есілген арқан секілді. Сен өз ойларыңды, түрткілеріңді, сүйіспеншілік сезімдеріңді билей алмайсың. Бұзылған уәделерің мен орындалмаған анттарыңды білу өз шынайылығыңа деген сенімді әлсіретеді де, Құдай сені қабылдай алмайтындай сезіндіреді; бірақ сен үмітіңді үзбеуге тиіссің. Саған түсіну қажет нәрсе — еріктің шынайы күші. Бұл — адам болмысындағы билеуші күш, шешім қабылдау немесе таңдау жасау күші. Бәрі де еріктің дұрыс әрекет етуіне байланысты. Таңдау жасау күшін Құдай адамдарға берген; оны қолдану — өз қолдарыңда. Сен жүрегіңді өзгерте алмайсың, өзіңнен өзің оның сүйіспеншілігін Құдайға бере алмайсың; бірақ Оған қызмет етуді таңдай аласың. Сен Оған өз еркінді бере аласың; сонда Ол сенде Өзінің игі еркіне сай қалап та, жүзеге асырып та әрекет етеді. Осылайша бүкіл болмысың Мәсіх Рухының билігіне бағындырылатын болады; сенің сүйіспеншілік сезімдерің Оған тоғысатын болады, ойларың Онымен үйлесімде болады.

«Ізгілік пен қасиеттілікке деген ұмтылыстар өз шегіне дейін дұрыс; бірақ егер осы жерден тоқтасандар, олардың еш пайдасы болмайды. Көптеген адамдар мәсіхші болуға үміттеніп, соны қалап жүрген күйінде-ақ жоғалады. Олар еркін Құдайға бағындыру дәрежесіне жетпейді. Олар дәл қазір мәсіхші болуды таңдамайды.»

«Ерікті дұрыс қолдану арқылы өміріңізде толықтай өзгеріс жасалуы мүмкін. Өз еркіңізді Мәсіхке бағындыру арқылы сіз барлық әмірліктер мен биліктерден жоғары тұрған Құдіретпен одақтасасыз. Сізді мызғымас берік ұстап тұратын жоғарыдан келетін күшке ие боласыз, сөйтіп Құдайға үздіксіз мойынсұну арқылы жаңа өмірмен, яғни сенім өмірімен өмір сүруге қабілетті боласыз». Steps to Christ, 47, 48.

Еріктің күші — адам болмысындағы «билеуші күш», ал сол билеуші адам ғибадатханасының «барлық әмірліктер мен биліктерден жоғары тұрған құдіретпен» байланысты бөлімінде орналасқан. Адам ғибадатханасында Құдайлық пен адамдықтың біріккен орны — жанның қорғаны. Әрбір адамның өз қорғаны бар, және оны не Мәсіх, не Мәсіхтің қас жауы иеленеді.

«Мәсіх жанның қамалын иеленген кезде, адамдық әрекет етуші Онымен біртұтас болады. Ал Мәсіхпен біртұтас болып, сол бірлігін сақтап, Оны жүрек тағына отырғызып, Оның өсиеттеріне мойынсұнатын адам зұлымның тұзақтарынан аман

болады. Мәсіхпен біріккен ол Мәсіхтің рақымдарын өзіне жинайды да, жандарды Оған ұтып алуда күш-қуатты, нәтижелілікті және құдіретті Жаратқан Иеге бағыштайды. Құтқарушымен ынтымақтаса отырып, ол Құдай әрекет ететін құралға айналады. Сонда Шайтан келіп, жанды иеленуге ұмтылған кезде, Мәсіх оны қаруланған күштіден де күшті етіп қойғанын көреді». Review and Herald, December 12, 1899.

Жанның қамалы — адамның жүрегі мен ақыл-ойы. Жаңа келісімнің уәдесі сенуші үшін үш негізгі уәдені айқындайды. Оған Адам мен Хауа үшін Едем бағы қандай болса, сондай өмір сүретін жер уәде етілген; ол өз кезегінде ежелгі Израилмен жасалған Оның келісіміндегі уәде етілген жерді бейнеледі, ал ол өз кезегінде рухани Израил үшін рухани даңқты жерді бейнеледі; әрі осы үшеуі де, қатар-қатар, жеңгендер үшін, Ол қалай жеңсе, солай жеңетіндер үшін, жаңадан жаратылатын жер туралы уәдеге куәлік етеді.

Адам мен Хауа күнә жасаған кезде, олар Едем бағынан «жеті уақытқа» «шашыратылып» шығарылды; жердің жаңартылып, Едем бағының қалпына келтірілуі болса жеті мыңжылдықтан кейін жүзеге асады. Ежелгі Израилдің «жеті уақытқа» шашыратылуы Адам мен Хауаның шашыратылуымен бейнеленген еді. Келісімде қоныстанатын жер уәде етіледі, әрі бұл қалпына келтірілген Едем туралы уәде болатын. Қасиетті орын мен қостың тапталуы Адамның күнәсінен бастау алған адамзат әулеті ішіндегі күнәнің үдей түскен өрістеуін білдіреді.

Келісімнің өзге екі уәдесі — адалдардың жаңа тән мен жаңа сана, яғни Мәсіхтің санасын қабылдайтыны. Тән — бұл flesh, төменгі болмыс, ал Мәсіхке қатысты алғанда — бұл қауым. Сана — жоғары болмыс; бұл — Уайт апай «жанның қамалы» деп айқындаған нәрсе. Пауыл Інжілдің талаптарын қабылдап, ақталған сәтімізде Мәсіхтің санасын қабылдайтынымызды анық үйретеді. Сондай-ақ ол жаңа әрі даңқталған тәнді Екінші Келуге дейін қабылдамайтынымызды да үйретеді.

Міне, сендерге бір құпияны айтамын: бәріміз де ұйықтамаймыз, бірақ бәріміз де өзгереміз, бір сәтте, көзді ашып-жұмғанша, соңғы керней тартылғанда; өйткені керней үні естіледі, сонда өлгендер шірімейтін күйде қайта тіріледі, және біз де өзгереміз. Өйткені осы шіритін нәрсе шірімеушілікті киюге тиіс, әрі осы өлетін нәрсе өлместікті киюге тиіс. Ал осы шіритін нәрсе шірімеушілікті киіп, осы өлетін нәрсе өлместікті киген кезде, сонда жазылған мына сөз орындалады: Өлім жеңіспен жұтылды. Уа, өлім, сенің шаншарың қайда? Уа, көр, сенің жеңісің қайда? Өлімнің шаншары — күнә; ал күнәнің күші — заң. 1 Қорынттықтарға 15:51–56.

Жоханның айтуынша, мұндай жаңсақ ілімдерге сенетіндерді антихрист деп айқындайтын бір ілім Мәсіх ешқашан Адамның күнәсінен бері адамзат әулетіне әсер ете бастаған күнәнің салдарларына бағынатын тәнді қабылдамаған деп тұжырымдайды.

Ал Иса Мәсіхтің тәнде келгенін мойындамайтын әрбір рух Құдайдан емес; міне, сендер келетіні туралы естіген антихристтің рухы — сол, әрі ол қазірдің өзінде дүниеде бар. 1 Жохан 4:3.

«Мінсіз Тұжырымдаманы» үйрететін, Мәриям күнәға дейінгі Адам мен Хауа сияқты кемел етілді деп мәлімдейтін Бабылдың (антихристтің) шарабы, Иса Мәсіхтің тууы құдайилықтың (Киелі Рухтың) және кемел адамзаттың (Мәриямның) тұжырымдалуына негізделген болсын дегенді көздейді. «Мінсіз Тұжырымдама» туралы жалған ілім Иса Мәсіхтің Мәриямның құрсағында қашан тұжырымдалғанын емес, Мәриямның Адам мен Хауа кемелдігімен қалай тұжырымдалғанын сөз етеді. Мәсіх адамды құтқару үшін келгенде Өзіне қабылдаған тән күнәсіз тән болды, әрі онда тұқымқуалаушылықтың салдары болмады деп пайымдау — антихристтің ілімі.

Өйткені дүниеге көптеген азғырушылар кіріп кетті; олар Иса Мәсіхтің тәнде келгенін мойындамайды. Мұндай адам — азғырушы әрі антихрист. 2 Жохан 1:7.

Мәсіх қайта тірілген кезде, Киелі Рухтың жетелеуімен берілген жазба Оның сол уақытта даңқталған тәнге ие болғанын мұқият түрде көрсетеді. Оның қайта тірілуі Екінші Келуде әділдердің қайта тірілуін бейнеледі, әрі дәл сол кезде біз жаңа тән туралы өсиет уәдесін қабылдаймыз.

«Мәсіхтің Өз Әкесінің тағына көтерілу уақыты жеткен еді. Құдайлық Жеңімпаз ретінде Ол жеңістің олжаларын алып, көктегі сарайларға қайтып оралғалы тұрды. Өлерінің алдында Ол Әкесіне: “Сен Маған атқаруға тапсырған істі Мен орындадым”, — деп мәлімдеген еді. Жохан 17:4. Қайта тірілгеннен кейін, шәкірттері Оның қайта тірілген әрі ұлықталған денесіне үйренісуі үшін, Ол жер бетінде тағы біраз уақыт аялдады. Енді қоштасу сәті келген еді. Ол Өзінің тірі Құтқарушы екендігін айқын дәлелдеді. Енді Оның шәкірттері Оны қабірмен байланыстырмауы керек еді. Олар Ол туралы көктегі күллі әлемнің алдында ұлықталған Тұлға ретінде ойлай алатын еді». *The Desire of Ages*, 829.

Тұратын жер ретінде уәде етілген келісім жері Едем қайта қалпына келтіріліп, алғашқы Адамның адамзатының «жеті уақыт» (жеті мың жыл) бойғы бытырауы аяқталғанда, жаңадан жаратылған жерде орындалады. Жаңа әрі даңқталған тән туралы келісім уәдесі Екінші келуде, қас-қағым сәтте беріледі.

«Бетлехем туралы хикая — сарқылмас тақырып. Оның ішінде “Құдайдың даналығы мен білімінің байлығының тереңдігі” жасырынған». Римдіктерге 11:33. Біз Құтқарушының көктегі тағынан астауға, әрі мадақтаушы періштелердің серіктігінен қорадағы хайуандарға айырбастап түскен құрбандығына қайран қаламыз. Адамдық тәкаппарлық пен өз-өзіне жеткіліктілік Оның алдында әшкереленіп, айыпталады. Алайда бұл Оның ғажайып төмен түсуінің тек бастамасы ғана еді. Құдай Ұлының адам табиғатын қабылдауы, тіпті Адам Едемде өзінің пәктігінде тұрған кезде де, шексізге жуық қорлану болар еді. Бірақ Иса адамзат төрт мың жылдық күнәнің әсерінен әлсіреген шақта адам болмысын қабылдады. Адамның әрбір баласы сияқты, Ол да тұқымқуалаушылықтың ұлы заңының әрекет етуінің салдарын қабылдады. Бұл салдарлардың қандай болғаны Оның жердегі ата-бабаларының тарихында көрсетілген. Ол біздің қайғыларымыз бен азғыруларымызды бөлісу үшін және бізге күнәсіз өмірдің үлгісін беру үшін осындай тұқымқуалаушылықпен келді». *Ғасырлар Үміті*, 48.

Адам Ізгі хабардың талаптарына сай келген кезде, сол сәттің өзінде-ақ ол жаңа ақылға, яғни Мәсіхтің ақылына ие болады; ал тән, немесе Пауыл оны қалай да атаса — flesh, Екінші Келуде өзгереді. Сезімдерден тұратын төменгі табиғат бет бұру кезінде жойылып кетпейді. Адамгершілік мінездің бір бөлігі болып табылатын сол сезімдер Екінші Келуге дейін сақталады. Бұл сезімдер гормоналдық жүйемен байланысты эмоциялық жүйені білдіреді. Олар жүйке жүйесімен байланысты түйсіктерді білдіреді. Адамның төменгі табиғатының сезімдер ретінде қарастырылатын барлық құрамдас бөліктері екі негізгі санатқа бөлінеді. Сезімнің бір түрі — ата-бабаларымыздан мұраға қалған бейімділіктер, ал сезімдердің басқа түрлері — өз таңдауымыз арқылы қалыптастырған бейімділіктер.

Кейбір тұқым қуалайтын бейімділіктер адам жаратылысының ажырамас бір бөлігі болып табылады, ал тұқым қуалайтын бейімділіктердің кейбір түрлері жамандық жасауға бағытталған. Сезімдердің қалыптастырылған түрлері — өз таңдауымыз арқылы орнықтыратындарымыз, ал тұқым қуалайтын бейімділіктер «тұқым қуалаушылықтың ұлы заңы» арқылы беріледі.

Иса «төрт мың жылдық күнәнің салдарынан әлсіреген адамзат табиғатын қабылдады. Адамның әрбір баласы сияқты, Ол да тұқымқуалаушылықтың ұлы заңының әрекетінің нәтижелерін қабылдады. Бұл нәтижелердің қандай болғаны Оның жердегі ата-бабаларының тарихынан көрінеді. Ол біздің қайғыларымыз бен азғыруларымызды бөлісу және бізге күнәсіз өмірдің үлгісін беру үшін осындай тұқымқуалаушылықпен келді». Тұқымқуалаушылықтың ұлы заңының төрт мың жылдық әрекетінің нәтижелерін иелене отырып, Иса әрдайым Өз еркін жүзеге асыру арқылы сол бейімділіктерді бағынуда ұстады және ешқашан күнәлі сезімдердің қандай да бірін өршітуге қатысқан емес.

Егер Иса, Адам мен Хауа күнә жасағанға дейін бейнеленгендей, адам тәнін қабылдап, бірақ төрт мың жылдан астам уақыт бойы азғындаудың салдарынан адамзаттың әлсіреуінің нәтижелерін қабылдамаған болса, онда Ол Құдайдың әрбір баласы қалайша жеңе алатынының Үлгісін көрсетпеген болар еді.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Көптеген адамдар Мәсіх пен Шайтан арасындағы осы қақтығыстың өз өмірлеріне ешбір ерекше қатысы жоқ деп қарайды; сондықтан ол олар үшін аса қызықты емес. Бірақ осы тартыс әрбір адамның жүрегінің аясында қайтадан қайталанады. Ешкім де зұлымдықтың қатарынан шығып, Құдайға қызмет етуге бет бұрғанда, Шайтанның шабуылдарына ұшырамай қалмайды. Мәсіх қарсы тұрған азғырулар — бізге тойтарыс беруге соншалық қиын болатын азғырулар. Олар Оған, Оның мінезі біздікінен қаншалықты жоғары болса, соншалықты анағұрлым зор дәрежеде бағытталды. Бүкіл дүниенің күнәларының сұмдық ауыртпалығы Өз үстінде болған күйде, Мәсіх тәбеттің, дүниеге деген сүйіспеншіліктің және менмендікке алып баратын көзге түсуге құмарлықтың сындарына төтеп берді. Адам мен Хауаны жеңген және бізді де соншалық оңай жеңіп кететін азғырулар — міне, осылар еді.

«Шайтан Адамның күнәсін Құдай заңының әділетсіз екендігінің және оған мойынсұну мүмкін еместігінің дәлелі ретінде алға тартты. Біздің адамдық болмысымызда Мәсіх Адамның сәтсіздігін өтеуге тиіс болды. Бірақ Адам азғырушының шабуылына ұшырағанда, оның үстінде күнәнің салдарларының ешқайсысы болған жоқ. Ол кемел адамдықтың күшімен тұрды, ақыл мен тәннің толық қуатына ие еді. Оны Едемнің салтанаты қоршап тұрды, әрі ол көктегі тіршілік иелерімен күн сайын қарым-қатынаста болды. Ал Иса шайтанмен шайқасу үшін шөлге кіргенде, жағдай мұндай емес еді. Төрт мың жыл бойы адамзат тән қуатынан, ақыл күшінен және моральдық қадірінен айырылып кеміп келген; ал Мәсіх азғындалған адамзаттың әлсіздіктерін Өз үстіне алды. Тек осылай ғана Ол адамды оның қорлануының ең терең тұңғығынан құтқара алды.

«Көптеген адамдар Мәсіхтің азғырудан жеңілуі мүмкін емес еді деп мәлімдейді. Онда Ол Адамның орнына қойыла алмас еді; Адам ала алмаған жеңісті Ол да ала алмас еді. Егер біздің күресіміз қай жағынан да Мәсіхтікінен ауырлау болса, онда Ол бізге жәрдем бере алмас еді. Бірақ біздің Құтқарушымыз адамзат табиғатын, оның барлық осалдықтарымен қоса, Өзіне қабылдады. Ол азғыруға берілу мүмкіндігі бар адам табиғатын қабылдады. Біз көтеретін ешбір жүк жоқ, Ол соны көтеріп, бастан кешірмеген.»

«Мәсіхпен де, Едемдегі киелі жұппен болғандай, тәбет алғашқы ұлы азғырудың негізі болды. Қирау дәл қай жерде басталса, біздің құтқарылуымыздың ісі де сол жерден басталуға тиіс. Адам тәбетке ерік берудің салдарынан құлады; сол сияқты, Мәсіх тәбеттен бас тарту арқылы жеңуге тиіс болды. “Ол қырық күн және қырық түн ораза тұтқаннан кейін, ақырында ашықты. Азғырушы Оған келіп: Егер Сен Құдайдың Ұлы болсаң, мына тастардың нан болуын бұйыр, — деді. Бірақ Ол былай деп жауап берді: Жазылған: Адам тек нанмен ғана өмір сүрмейді, қайта Құдайдың аузынан шығатын әрбір сөзбен өмір сүреді”».

«Адам заманынан Мәсіхтің уақытына дейін нәпсіқұмарлық тәбет пен құмарлықтардың күшін арттырды, ақырында олар дерлік шексіз билікке ие болды. Осылайша адамдар азғындап, дертке шалдықты, әрі өз күштерімен жеңіп шығу олар үшін мүмкін болмады. Адамның игілігі үшін Мәсіх ең ауыр сынаққа төзіп, жеңіске жетті. Біздің игілігіміз үшін Ол аштықтан да, өлімнен де күшті өзін-өзі билеуді көрсетті. Осы алғашқы жеңісте біздің қараңғылық күштерімен жүргізетін барлық күрестерімізге қатысты өзге де мәселелер қамтылды». The Desire of Ages, 117.